

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 » — »
Negyedévre . . . 2 » 50 »
Egy hóra . . . — » 85 »
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. ítélőtábla épületével szemben,

hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó fölszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal vesz föl.

Szegény vármegye.

Pécs, 1898. július 21.

Az aradi nagy sikkasztás alkalmából megint rá jár a rud a szegény vármegyére. Értesük meg jól, nem arról az aradi sikkasztásról van szó, a melynek tettesei most állnak a törvényszék előtt, mert ez a sikkasztás állami hivatalban történt, hanem Krivány János sikkasztásáról, aki egy negyed milliónál többet emelt el a megyei árvapénztárból.

Az aradi államiadóhivatalban történt sikkasztás napfényre jutásakor senkinek sem jutott eszébe azt az állami pénzügyi igazgatás rovására írni, mindenki csak a személyekben kereste a hibát, de a Krivány esete az már más, ő a törvényhatóság közege volt, választott tisztviselő s így ebben az esetben a főbűnös már nem a sikkasztó maga, hanem az önkormányzati rendszer, a buta választók, akik nem tudják embereiket kellőleg megválasztani és ellenőrizni.

Ebben a tónusban cikkeznek az összes kormányparti ujságok és epekedve sóhajtoznak a közigazgatás végleges államosítása után. A „Pester Lloyd“ a Krivány esetet adminisztratív állapotaink tartahatatlanságát új bizonyosságának mondja s az összes hasonló esetek igazi okát a közigazgatás elavult állapotában s főleg a közigazgatási tisztviselők választásában látja,

a mely bajt csak a közigazgatás államosításával lehet orvosolni.

A „Pesti Hirlap“ Grünwald Bélát idézi föl halottaiból, akinek államosítási eszméi a Krivány esete által ismét csattanós igazolást nyertek; az „Országos Hirlap“ azt hibáztatja, hogy ha már az államosítás az egész vonalon eddig keresztül vihető nem volt, mért nem vette ki a kormány legalább az árvapénzek kezelését a vármegyék kezéből.

Igy írni akkor, amikor ugyanabban a városban épen egy másik sikkasztási eset tárgyalása folyik a büntető bíróságnál, a melynek tettesei államhivatalnokok, kik az állami adópénztárból sikkasztottak százazereket, valóban már nem is elfogultság, hanem egyenes megtévesztése a közvéleménynek egy kiadott jelszó, a központi hatalom terjeszkedési vágya érdekében.

Hogy a közigazgatás államosítása esetén, eltekintve egyéb visszaélésektől, a hivatali sikkasztások csakugy napirenden lesznek, mint most vannak, azt minden pénzkezelő államhivatal példája bizonyítja, mert bizony az adóhivatalokban, a postán, postatakarékpénztárnál, sőt a miniszteriumok központi hivatalaiban is elég gyakoriak a sikkasztási esetek. Hogyan lehet tehát a törvényhatósági tisztviselők hasonló megtévedéséért a választási rendszert felelőssé tenni? Hisz a kormány sem tudja jobban megválogatni az embereit, mint a törvényhatósági választók s ha itt a választók

tásoknál a klikkrendszer rákfenéje dul, ugyan mennyivel különb ennél az a protekciós rendszer, a mely az állami kinevezéseknél uralkodik?

De nemcsak a hibás választásokat, hanem a laza ellenőrzést is az autonóm közigazgatás bűnének róják fel, mintha bizony az aradi kir. adóhivatalban a Bács Nándor eseténél, vagy magában a miniszteriumban a Kokán eseténél valami mintaszerű lett volna az ellenőrzés.

Ne a rendszert okolják tehát államosító uraim, amikor egy-egy megyei pénztárból eltűnik a pénz, mert ezen a bajon az államosítással ugyan nem fognak segíteni, hanem keressék a baj forrását ott, ahol az van, a személyekben. S ha ebben az irányban elfogulatlanul kutatnak, be kell látniok, hogy közigazgatásunk ezernyi hibájának nem az önök által elavultnak hirdetett, de a művelt külföldön épen az utóbbi időben mindinkább tért hódító önkormányzati rendszer, hanem épen az önkormányzat megbénítása s meghamisítása, az önkormányzati formákba becsempészett államosítás az igazi szülő oka.

Ha a kormány nem a saját hatalmi érdekeinek akarna politikai propagandát csinálni, hanem igazán a közigazgatás javítását célozná, ezt a célt elérhetné az önkormányzat keretében is. Először is adja meg az autonóm közigazgatásnak azokat az eszközöket, a melyek ilyen nagy feladatokat teljesítő gépezet kifogástalan műkö-

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Napló töredék.

— A „Pécsi Figyelő“ eredeti tárcája. —

18 . . szept. 10.

Ugy hozta magával a kérlelhetetlen sors, hogy el kelle válnunk. Pedig hogy szerettük egymást! Mert, hogy én szerettelek, szivem a tanuja; hogy te szerettél-e igazán, nem tudom, de úgy mutattad, úgy mondtad s én hívék. Igaz, hogy ma már minden arra vall, hogy játékot űztél velem, gyermekjátékot legszentebb érzelmeimmel. Vagy elhagyhattál volna olyan rútul, kinzó gyötrődések martalékává tehetél volna-e, ha igazán szeretsz? Nem lehet . . . Vagy elhitted, mit unos-untalan rám kiáltottak? Hisz nem voltál már gyermek, megítélhetted volna magad is. Olyannak ismertél? Tedd szivedre kezedet! Nem neheztelek azért reád, ne félj! Megbocsátottam tettedet szivemből. Átkom nem kisér vándorutadon, csak légy boldog, ha boldog lenni tudsz! Feldult szivemmel csak átbolygok én is valahogy az életen; de emlékedet nem törölheti ki szivem rejtekéből többé semmi sem. Ez lesz az én édenem, melyben öröm után törtetek, ezt csak nem rabolhatja el tőlem senkisésem?! Szeretni mást,

mint téged, ez életben már nem tudok; egyszer szerettem, emberszív többre képtelen.

Képed élni fog szivemben siromig s köszönet, hogy szivembe vésted azt, többre nem vágyom. Van a szenvedésben is öröm s ez annál édesebb, minél erősb a keblet marcangoló gyötrelém. Reményem nincs; a lombtalan lát pedig a vészek nem bántják többé s így talán a sors is elveszti hatalmát a sziv felett, melynek reményei nincsenek.

Isten veled! Ne gondolj rám sohasem! Miért is gondolnál? Hiszen csak egy szivet zúztál szét, egy szivet, egy semmiséget, miről tudomást úgy sem vesz széles e világ! Csak éld ifju napjaidat, mért szomorkodnál? Várnak, számitanak rád, csak menj; dal s pohárcsengés közepette csak feledd, feledd! Miért is gondolnál reám, hiszen csak egy szivet zúztál szét! Isten veled! . . .

18 . . okt. 10.

Egy hónapja már, hogy megtörtént. Alig tudom elhinni, hogy való. Olykor igazán azt gondolom, hogy csalóka álom játszik képzelettemmel. Bár ne ébrednék fel soha ez ártatlan önámításból!

Elmegek a helyre, hol először sétálgattunk. Akkor virág nyílt még az ut mentén. Te letéptél egy szép margarétát s a hajamba tűzted s azt mondtad, hogy kitűnően áll. Megszoritám köszönetül kezedet s az forró volt, mint a tűz. Kezedben hagytam kezemet, te szemembe

néztél, s én lesütöttem azokat. Szivem dobogott, keblem pihegett s úgy gondoltam: ez a szerelem!

Tovább mentünk. Kuvik kiáltozott felénk a fáról s te azt kérdezted, szeretnék-e már meghalni. Reád néztem, s e tekintetben benne kellett lennie a válasznak; te megértetted, mosolyogtál s azt mondtad: én sem! . . .

Mily kopár, pusztá már ez erdő, mily szomorú benn' a hangulat! Mintha csak a lelke képe volna. Ki hitte volna, hogy e buja zöld egykor fakóra válik, hogy a lomb lehull, a madár elköltözik; hogy néma csend váltja fel a kedves zajt, mely csaltitjait betölté? S ki hitte volna, hogy reménnyel teljes szívvilágom is majd épen olyan néma lesz, mint e táj; hogy ép oly hamar fogja érezni a szenvedésnek kinját, mint ez erdő az első dér fagyát?

Te néhány nap mulva elutaztál, másfelé hitt a köteleesség szava. Elbucszunk egymástól. Kezem kezében nyugodott s az olyan volt, mint a tűz. Te szemembe néztél s én lesütöttem azokat. Szivem dobogott, úgy szerettem volna mondani, hogy ne menj még, de szó nem tudott kijönni ajkamon. S szivem azt sugta, hogy ez a szerelem!

Te elmentél s néztem utánad, mig csak el nem tűntél s úgy vettem észre, hogy könyezem. Elgondolkodtam, hogy milyen furcsa is ez az élet! Telve van kurta örömmel s hosszú fájdalmakkal, megkezdett s megszakított ismer-

déséhez megkivántatnak. Mert ha a kormány a majdan államosítandó közigazgatásra sem fordít többet, mint 5,500.000 frtot, akkor ugyan az sem fog különben funkcionálni, mint a mostani adminisztráció, a mely nyomoruságosan fizetett s e mellett még számbelileg is elégtelen tisztviselőivel a mindinkább felhalmozódó teendők pontos és lelkiismeretes ellátására csakugyan képtelen.

Aztán gyakorolja a törvényben számára biztosított ellenőrzést minden mellékteltekintet nélkül, tisztán és egyedül a közigazgatás javítása érdekében, hisz a főispánjai kezébe letett széleskörű hatalommal nemcsak a tisztviselők választását irányíthatja tetszése szerint a kijelölésnél, hanem azok működését is lépten-nyomon ellenőrizheti, a vétkeket hivatalaiktól függesztheti s mint legfőbb fegyelmi bíróság el is távolíthatja.

De ha az ellenőrzés az államosítandó közigazgatás közgeivel szemben is első sorban politikai szempontok szerint lesz gyakorolva, ha a közigazgatási tisztviselővé kinevezett kormánypárti kortes úzelmeire az államosítás esetén is úgy szemet fognak hunyni, mint ez most az autonóm közigazgatás körében történik; ha a főispánoknak különbeni kegyvesztés terhe mellett akkor is az lesz első és legfőbb kötelességük, hogy megyéjükből minél több kormánypárti képviselő küldessék az országgyűlésre: akkor az államosított közigazgatás sem lesz egy hajszálnival sem különb a mostaninál, mert azoknak a politikai választásoknak az előkészítése, a független választó polgárok lekenyerezése vagy ha ez nem sikerül, elrettentése, a legkülönbözőbb érdekszálaknak a kormány politikájával való összebogozása: sokkal több munkát, körültekintést és fáradságot igényel, hogysem a kormány bizalmasa a közigazgatás tisztaságának és zavartalan működésének ellenőrzésére kellő gondot fordíthatna, de a jó kortesszolgálatokat teljesítő tisztviselővel csinjan is kell bán-

kedésekkel. Hibáztattam azt a végzetszerűséget, melynek következtében ez ismerkedések sohasem kötetnek oly órában, hogy tartások lehetnének, mivel hogy mindig oly percben találunk barátira, mikor a sors messzeveti tőlünk s szívre, melyet keresünk, akkor, midőn e szív dobogni megszűnt.

Elmentem az erdő kanyargó útjára, hol egy-egy órát együtt sétálgatánk, hogy átéljem újra azt az örömet, melyet akkor éreztem. De egyedül mi más volt az a rövidke idő, melyet ottan tölték. Szükséges az embernek az ember! Az erdő visszhangozza ugyan panaszaimat, de nem érti: a szellő széjjel hordja ugyan szárnyain sóhajtásaimat, de nem érzi; az én lelke rokonkeblet keres, szívem vele egyetértő szív után vágyakozik.

Keserőség tölté be egész lényemet s lehangolt levék. Némán bámultam a leáldozó napot, s szinte hallam szívem lüktetését. Mintha azt súgta volna: ez a szerelem! S igazat mondtott, mert úgy éreztem, hogy szeretlek, hogy élni-halni tudnék érted.

Sok-sok idő múlva jöttél ismét, jöttél többször s szíveink összeforradtak. Én tied, te enyém levél, úgy mondtad s magam is úgy éreztem. S nem volt messze már a nap, mikor összekapcsolt volna bennünket mindörökké a pap imája s szent eskütételünk. De másképp történt, mint tervezők. Közbeleptek szülőid s rábeszéltek, hogy nem érdemlem meg

nia, nehogy a választásnál megzavarja a kormány kalkulussait, a minnek a levét aztán a főispán inná meg.

Ezeket a kórtüneteket tessék orvosolni s akkor az a szegény „elavult“ vármegye is meg fog ifjodni, de ha a zsugoriság, meg a politikai érdek szolgálata az államosított közigazgatással szemben is irányadó marad, akkor ne is álmodozzék senki a közigazgatás javításáról.

H i r e k.

Pécs, 1898. július 21.

Fürdői levél.

Két hete már, kedves szerkesztő úr, hogy itt mulatunk az Ostende vadregényes partjain és hallgatjuk esténként a békák ábrándos kurutyolását Harkányban.

Nagyon nehezen barátoktunk meg Harkánnyal. Különösen anyuska, aki Ostendét nem tudja felejteni. Most a földrajzból tanuljuk, hogy hol van Ostende, azonkívül az ottani helyi viszonyokat a fél áron alul szerzett könyvekből és utleírásokból tanuljuk. Csak az a kár, hogy az, aki az utleírást írta, nem vasuton, hanem kerékpáron tette meg az utat. Így ő sokkal többet látott, mint amennyit nekünk szabad lett volna látni a vasutról, ha ugyan Ostendéba mentünk volna.

No de mindegy. Az utleírást már mindnyájan tudjuk, még a Pistika is. Most már franciául tanít bennünket anyuska, hogy elmondhassuk majd otthon, mennyit tanultunk — Ostendében.

Pistika nem kap vajás kenyeret, ha nem franciául kéri. Igazán öröm hallgatni, milyen szépen hadarja a kölyök:

— Ma cher mama donnéz moi petite paine.

Az első három napot a szobában töltöttük, mert Pisti ösmerősöket vett észre. Lelkendezve szaladt be anyuskának jelenteni a dolgot.

— Hamar bezárni ajtót, ablakokat — kiáltotta anyuska ijedten — nehogy rajtunk üssenek.

Epen ideje volt, hogy elrejtőzzünk, mert a következő pillanatban már hallottuk a kiváncsi asszonynép hangját, amint a házigazdánkat, Suta Kappan Pétert faggatták:

szívedet. S te visszakértél képet, levelet, tán elraboladt volna még az emlékedet is, ha lehet. Nem mondtál egy bocsánatot kérő, egy vigasztaló szót; egymagamra hagytál gyötrelmeimnek, nem törődve még azzal sem, hogy esetleg bemocskolódik jellemed. Nem vádolkak; de ha szeretted volna igazán, szembe kellett volna szállnod széles e világgal, hogy magadévá tégy, hisz férfi vagy!

Már megint ábrándozom! Mit tegyek? Hasztalan küzdök ellene; ez a mindennapi kenyerem. Veled ébredek, képeddel alszom el s jól esik a tudat, hogy egyszer boldog valék!

18 . . . aug. 1.

Azt mondják, hogy fogyok napról-napra; nem tudják elképzelni, mi a bajom. S azt gondolom magamban mindezekre: Ki kinjainknak nem volt részese, nem ért, nem ért! Ki ismeri szívem búját, bölcs tanácsokkal halmoz el. Azt várja mind, hogy megtegyem, mit óhajtanak. S én azt felelem reá, hogy nem lehet. Vagy mondják a háborgó tengerárnak, hogy ne zadjogjon; parancsoljanak az orkánnak, hogy ne tomboljon; nem teszik, mert úgy is hasztalan. S a csalódott szív nem örvény, mely tolyton kavargó; nem szű, mely meg nem áll, mig csak földre nem dönti a fát, mely dacolt az egek viharával?

Beszélnék annyi mindent, de rájuk hallgatni nem tudok. Ábrándjaimból lealkudni nem engedek semmit s kik égő szívvél közelednek

— Kik nyaralnak maguknál? — kérdezték.

— Városiak.

— Hogy hívják őket?

(Végünk van — rebegte odabenn anyuska és kilelte menten a hideg.)

— Nem tudom én — felelte a gazda. Nekem az ur megfizetett, hát én nem kutagattam a nevet.

(Meg vagyunk mentve — susogta anyus és láttam, hogy imádkozik.)

Elmentek erre az asszonyok és lányok (valamennyien jó ösmerősök) és mi hálát adtunk az egeknek, hogy nem fődöztek föl bennünket.

De azóta anyuskának se éjjele, se nap-pala. Napjában kétszer is kileli a hideg, s mindenütt — jó ismerősöket lát és olyan ideges, hogy már alig birunk vele.

Eleintén ki sem mozdultunk a házból, de utóbb már mégis rászántuk magunkat, mert a kis öcsém egészen sápkóros lett.

Hosszas tanakodás után végre rászánta magát anyus a fürdőzésre a szegény Pistika kedvéért. Három nagy lepedőből, amelyet a Suta Kappan gazda által vert cövekekre kifeszítettünk, sátor csináltunk s tengeri fürdőruháinkat magunkra öltve a tóba léptünk. A békák ezrei ijedten ugráltak a vízbe, mikor látták, hogy idegenek törtek birodalmukba.

Suta Kappan, mikor meglátta, hogy fürdünk, lelkezve kiáltott ránk a földjéről:

— Ne menjenek nagyon be, mert ott igen mély a víz. Tavaly a kutyám is odaveszett, pedig az már uszni is tudott.

Alig hogy ezt mondta a gazda, anyuska nagyot sikít. Egy szemérmetlen pióca akaszkodott ugyanis reá. Halálsápadtan rohant ki anyus a partra, s mikor a csunya piócat meglátta, elájult.

Képzelve szerkesztő úr, hogy megrémültem én is. Torkom szakadtából kiáltottam segítség után. Suta Kappanné asszony jött is, s levette anyusról a piócat.

De ez még semmi. Ugyanekkor Pistike is kiáltozni kezdett. Majd megtulladt. Alig birtam kibozi a partra.

— Hát neked mi bajod?

— Lenyeltem — nyöszörögte sirva a gyermek.

— Mit?

— Nem tudom. Olyan fekete volt az a valami.

— Bizonyosan vízi bornyu volt — mondta Suta Kappanné

felém, elgázolt szívvél vonulnak vissza tőlem! Így legalább enmagamat vádolni nem tudom. Vagy vessem más karok közé magam, nyugtot úgy sem lelek. Belopódnék legédesebb percembe a fájdalom fullánkja s meggyötörné szívemet. Csak hadd maradjak én e búbanatos, gyenge törékeny nád, legalább így álmaim lázában égve, hamvadva, néha-néha azzal vagyok, kit a lelke imád!

Hogy is tudnám feledni? Hisz eszembe hozza rét, virág, mező! Róla dalol a madár, az ő képe fürdik a csillogó harmatcseppeken! Róla mesél a tekervényes ösvény, regél az enyhe fuvalom! Hogy feledhetném el őt? . . .

Visznek, hurcolnak tarsaságba, hogy éljem világomat; de nem veszik észre, hogy színészkedem, hogy beszélek, mint szívem nem érez. Azt hiszik, hogy fölvidulok, látván, mas mi jóizüt kacag, mulat, hogy más mi boldog. Balgák, nem látják, hogy szívem akkor majd meghasad! Hisz én is lehettem volna boldog, mint senki más talán, ha nincsenek az emberek, kik minden tiszta örömről keserűvé tudják tenni, el tudják rontani. Hej, csak várjatok, várjatok! Előbb borul reám a szemfedél, mint boldognak lássatok! Nem halljátok kacagásomban a keserv ijesztő hangjait, nem olvassátok le arcomról a búskomorság ijesztő bélyegét? . . . Csak hurcoljatok a nagyvilágba, kárpád az nekem, melyen elvérezendek!

Mi jó, hogy a szívbe nem tekinthet senki-

— Vizi bornyu! Iszonyatos.

Pistike ordított egyre, hogy mozog a gyomrában az a vizi bornyu. Sutáné meg ijesztgetett is bennünket, hogy a vizi bornyu mindig csirkehus fog kivánni. (Jó drágán szóta a csirkéit a nyakunkba, s neki sem kellett befáradni a piacra.)

Az lett a vége a dolognak, hogy a mi nyaralónkból kórház lett. Mert anyus, mióta a pióca megcsipte, vérszegény, Pistike pedig komolyan beteg, s alig győzzük csirkecombokkal a — vizi bornyut.

Én egyebet sem csinállok, csak sütőkőzők és betegeket ápolok. Kedves szerkesztő ur, én vagyok a nyaralás vértanúja. Egész nap dolgozom, s még éjjel sincs nyugtom, mert gonosz álmok gyötörnek. Mindig fürdök ugyanis álmomban s vizi bornyukat nyelek, vagy piócák lepnek el. Csípték már a piócák szerkesztő urat, vagy nyelt már vizi bornyut? Ugy-e nem. Hát ne is próbálja meg soha.

Majd máskor többet.

Böske.

Napirend 1898. július 22-én.

Naptár: péntek, jul. 22. — Róm. kath.: M. Magdolna. — Prot.: Magdolna. — Görög-kel.: (jul. 9.) Leonc. — Zsidó: Ab 3. — Nap két 4 óra 10 perckor; nyugszik 7 óra 29 perckor. — Hold két 7 óra 57 perckor reggel; nyugszik 8 óra 44 perckor este. Este 9 óra 59 perckor a Nap az Oroszlán jegyébe lép.

Időjárás: hőmérséklet 17 Celsius fok meleg; légnyomás 751. — Kilátás a központi meteorológiai intézet jelzése szerint: hűvös, szeles idő, keleten csapadék, később derülés, hőemelkedés várható.

— **(A Pécsi Dalárda új mozgalma.)** A Pécsi Dalárda ma délután hat órakor saját helyiségében választmányi ülést tart, melyen el fogják határozni, hogy belépjen-e a dalárda újlag az országos dalárdegyesületbe és részt vegyen-e az Aradon augusztus hó 12—16-ika között tartandó országos dalárdegyesületen. Már napok óta foglalkoznak a Dalárda tagjai ezen kérdéssel s a Budapestről itt időző Ernei József, Engesszer Mátyás zeneszerző fia, ki az országos magyar dalárdegyesület titkára, itt tartózkodása óta élénk érintkezésben van a pécsi dalárda vezetőségével. A mai nap hozandó határozatok mindenesetre nagy befolyással lesznek a dalárda ezutáni működésére.

sem s hogy nem tiúthatja senki a képzelet és emlékezet csapongásait!

Te talán vigadsz most, mikor én a kétségbeesés örvénye szélén állok? Csak éld világodat, hiszen csak egy szívet zúztál szét, egy szívet, egy semmiséget, miről tudomást ugy sem veszen széles e világ!

18... aug. 2.

Mit éljek én itt e nagy világban, mely számomra csak szűrő tövist terem? Hol minden, de minden csak azt juttatja eszembe, a kit a lelkem imád; hol lássak bár boldogságot avagy boldogtalanságot, egyre megy, szívem föl nem vidul, csak a búskomorság ijesztő réme kísért?

Mit éljek én az emberek között, hisz boldogságomat visszaadni úgy sem képesek?... Mikor körül fog egy-egy léha csapat, hogy beszélnek, hogy zajognak, mintha csak versenyre keltek volna, hogy ki tud nagyobbat mondani! S ők azt hiszik, hogy én most mulatok! Csak menjetek más, vitorább természet köré s hagyjatok engem egyes-egyedül, hadd barangoljak én búsan, szótlantul, ábrándba merülve, mint a remete, a lombsátrak alatt; hadd halljam a fülemüle panaszos dalát, szívem húrját pengeti; hadd halljam a vadgalambnak búgó szavát, azért eped, kiért én. Csak hagyjatok így egyes-egyedül!... De hasztalan; még élcelődnek, mert azt akarják, hogy neves-

— **(Egyházmegyei hírek.)** Gábel György Nádasdra, Kiss Arisztid Kurdra küldettek ki segédlelkészi minőségben. Éber Géza, kurdi segédlelkész, gyengélkedése folytán fürdőre távozott, ott gyógyulást keresendő.

— **(Uj anyakönyvvezetők.)** A m. kir. belügyminiszter Baranyavármegyében a szászvári kerületbe anyakönyvvezetővé Kutasy Vilmos s.-jegyzőt, továbbá anyakönyvvezető helyettesekké: a beremendi kerületbe Bogay Elek s.-jegyzőt, a vaiszlóiba Zsitvay Mihály s.-jegyzőt, a hidasiba Hacker János ág. ev. tanítót, a somogyiba Chován Károly s.-jegyzőt, a mágozsiba pedig Posztl Károly s.-jegyzőt nevezte ki és a somogyi, valamint a mágocsi anyakönyvvezető helyettesek kivételével, valamennyit a házassági anyakönyv vezetésével és a házasságkötésnél való közreműködéssel is megbizta.

— **(Bucsu.)** Holnap, Mária-Magdolna napján, tartják Baranya Lőcsön a templombucsut. Ugyanekkor szenteli fel Troll Ferenc dr. püspöki helynök a templom új orgonáját.

— **(Halált okozó mérges cukor.)** Lapunk vasárnapi számában megírtuk, hogy Ulrich Ferenc tejcarnoki kocsisnak hatéves fia egy talált cukor darabot megevett, a mi arzenikkal volt megmérgezve s ez a fiu halálát okozta. A rendőrség az előnyomozatot az ügyben befejezván, az iratokat áttette a törvényszékhez, hol most a vizsgálóbíró vezeti a további vizsgálatot arra nézve, hogy terhel-e valakit felelősség a patkányok irtása végett a padláson tartott, megmérgezett cukornak az udvarba kerülése miatt. Tegnap a vizsgálóbíró a Tejcarnok udvarán helyszíni szemlét tartott s különösen a szemétdombot vizsgáltatta meg, hogy nincs-e ott több megmérgezett cukor darab is. De a vizsgálat e tekintetben semmi terhelőt nem konstatált.

— **(Regény az életlől.)** Klárai Ádám és Prizsina községi örök Tolnán cirkálás közben egy rongyos, elgémberedett gyanus embert fogtak el, aki könyörögve kérte a rendőröket, hogy ne bántsák, majd ugy is elmondja, mily nagy bűn terheli a lelkét. A rendőrök

sek. Kegyetlenek! Nem látjátok, hogy nekem minden mosoly egy törszúrás, minden szó metsző fájdalom?!

Mit éljek én itt e tájon, hol minden csak régi boldogságomat juttatja eszembe, hol minden ábrándba ringat, hogy újra ébredve százszorosan érzem a boldogtalanság fájó érzését? Magányba vágyom, szent magányba, üres cellába, hol más vigaszom ne legyen, csak egy halál-fő, kicsinyke fészület; hol vezekelhessen bűnömért, hogy itt vártam e földi vándorutamon boldogságomat!

Istenem, óh adj erőt, hogy a zárda ijesztő zord magánya beléptemkor el ne retentessen kitűzött szándékaimtól!... Isten veled, hiu világ, csak haladj utadon, nem vágyom már élveid után! Hiuság, balga ámitás mind, mind, mit adni tudsz, csak egy az igaz, csak egy a jó: szeretni Istent s egyedül neki szolgálni!...

18... márcz. 15.

Azt hittem, hogy a zárda szent magánya, az örökös elfoglaltság, a világ hiuságának nem látása megnyugtatja szívemet. Kába remény! Feledje el a zord hajós a menykőhasította háborgó tengerárt, a habos hullámok zajló moráját, a vihar tomboló szavát! Mehet a biztos talaju éden néma ligetébe, ne halljon mást, csak a madarak dalát, ne lásson mást, csak földet s zöldelő virányt: hiába, szivelelke ott száguld a tenger hullámtornyain, mint

bevitték a városházára, a hol következőképen beszélte el élete történetét:

«Nevem Piacsek János, 25 éves vagyok, Kis-Kun-Majsán születtem. Az 1890-ik évben, Kis-Kun-Majsán szolgálatba álltam Patyi Józsefhez, ki nővérel, Patyi Annával egy házbán lakott. Szemet vetettem nővére, a szép Annára, de ez ridegen elutasított. Többször könyörgésre vettem a dolgot, de mind hasztalan volt. Ekkor elfogott a düh és egy forgópisztolyal kezemben utoljára kértem a leányt, hogy ne utasítson el magától. Az eközben támadt perpatvarra bejött a gazdám, Patyi József és durván kikergetett a házból. Ekkor mindent elveszítettnek láttam, a kezemben levő forgópisztolyal mindkettőt agyonlőttem. Én be akartam mindent töredelmesen vallani, de néhány furfangos vén rabtársam arra tanított, hogy a vizsgálóbíró előtt viselkedjem úgy, mintha bolond volnék. Rövid megfigyelés után örültnek nyilvánítottak és fel is vittek a Lipótmezőre, majd az irgalmasok kórházába. Itt voltam 1890. év október havától kezdve ez évi február 24-ig, tehát csaknem 8 évig. Február 24-én sikerült reggel 5—6 óra közt megszökni a kórházból s azóta bolygok étlen-szomjan, mig végre ide értem Tolnára.»

Az örök másnap Szegzárdra kísérték, a hol átadták a szegzárdi kir. ügyészségnek, a mely Piacsek Jánost a kalocsai törvényszékhez kísértette.

— **(Halálozások.)** Vindisch Józsefné szül. Ollik Teréz, életének 59-ik évében meghalt. Temetése holnap (pénteken) 5 órakor lesz az Árpád-utca 41-ik számú házból a budaikülvárosi temetőbe. — Fiedler Ede, betűszedő-tanonc, élete 17-ik évében meghalt. Temetése tegnap volt nagy részvét mellett. Kóporsójára diszes koszorút helyezett a pécsi nyomdászok köre is. A korán elhunyt ifju testvéröccse volt Fiedler Károlynak, lapunk nyomdája egyik betűszedőjének s a pécsi nyomdászok köre pénztárosának.

— **(Pénzhamisítók.)** A bécsi hatóság figyelmezteti a közönséget, hogy mostanában hamis tizforintos bankjegyek és hamis

nyugtalan, gyorsröptü, hófehér sirály. S ha ébren nem jut eszébe, föltűnik álmában s róla, vele álmodik. Ki egyszer szeretett, feledni szerelme tárgyát képtelen!

Fél éve már, hogy itt vagyok ez óhajtott magány szentelt iveri alatt. De csak a testem éli által azt, mit a szent törvények parancsa mond, a lelkem nincs itt, az ott kóborol sokszor naphosszat az árnyas liget kanyargó utjain, hol »őt« először láttam, hol először éreztem, mi a szerelem.

Ha imára hí a csengetyű szava, némán helyemre ballagok s végezem, akár a többi más, a törvényelőirta szent imát. De a szívem nem beszél, az hallgatag; lelkem előtt ott áll az »ő« képe, int felém, mosolyog s mintha kérdené: szeretsz?... Az imának oly hamar vége van, alig veszem észre. Ha egymagam imádkozom a szentmise alatt, lelkem Jézusomnak szent szívével társalog. Ugy kérem, ugy könyörgök, hogy adja tudtomra szent akaratát: övé maradjak-e, vagy visszatérjek a világba várni halálomat? S mintha mindig az utóbbit mondaná!... Hát visszamenjek oda, hol annyit szenvedék?...

Nem szabad reája gondolnom, hogy ne zavarjam lelkem nyugalmát. Óh! ha tudná az, ki megtiltotta, hogy parancsa mily nehéz! Ha nappal győzők, éjjel, álmaimban elesem; mindig vele foglalkozom. Nem tehetek róla, a képzeletnek álmaimban nem parancsolhatok.

ezüstforintosok vannak forgalomban. A hamis bankjegyek nyomás útján vannak előállítva. Az első benyomás és a szín után itélve, az ember valódinak hihetné a hamisítványokat. A nyomás azonban kissé elmosódott, a fejek rajza és a szöveg pedig durvábbak, mint az eredeti bankjegyeken. A hamis pénz terjesztésével gyanúsított ember személyleírása következő: Kora, körülbelül 40 év, középtermetű, sötét haju, ritka szakála és bajusza van, arcszíne feltűnő piros, elegánsul van öltözve és sok ékszert visel.

— **(Megvert ember.)** *Mihajlovics* Szimo régóta ellenséges lábon állt Mohácson *Bödö* Ferencsel. Ez az ellenségeskedés végre most tettelegességre vezette s a gyűlölt embert bizony véresre verte egy korcsmai összeszólalkozás után. *Bödö* Ferenc amúgy véresen, ahogy ellensége kezei közül kiszabadult, a csendőrségre ment s feljelentette ott a verekedő embert. *Mihajlovics*, mikor a csendőrök kihallgatták, nem is tagadta a tettét s most a bíróságtól várja érte a büntetést.

— **(A bűnjel.)** Megirtuk annak idején, hogy *Biró* Imre abaligeti plébánostól 200 frtot és arany zsebóráját hálószobájából ellopták. A nyomozás során egy esernyőt találtak a szobában, melyet csakis a tolvajnak kellett ott felejtene. Az esernyő *Bartalovics* József, volt vincelléré, a kit ez alapon a lopás gyanuja miatt le is tartóztattak s átadták a sásdi járásbírósnak. A gyanuba vett ember azonban tagadja a lopás elkövetését; bár igen terhelő rája az is, hogy hamis tanukat akart szerezni, kikkel alibijét igazolja. Most a bíróság folytatja a további vizsgálatot ellene, hogy bebizonyosodjék, bűnös-e hát, vagy ártatlan!

— **(Pusztai tüzek.)** A tolnamegyei Ságpusztán *Wurm* Lipót, ottani bérlőnek, leégett az istállója. Az égő istállóból a bentlevő lovakat csak nagy bajjal lehetett kiszabadítani, hogy a füstben ott ne fuladjanak. A gyulajóváncai pusztán is tűz volt a napokban. Itt már nem épület, hanem szalma égett le. *Molnár* János gazdálkodónak tíz kéve szalmája lett a tűz zsákmányává. A vizsgálatnak

S ha reggel ébredéskor eszembe jut, előzni azt az eszményi szép képet, melyet a képzelet s emlékezetnek mesterkeze szőtt, óh mily nehéz! Vagy takarja be szemét az utazó az igéző szépségű, képzelet játékát fölülmúló táj láttára, takarja be! Ne csacsogjon a picinyke kisdéd, ne hallassa az öröm önkénytelen megnyilatkozását, ha anyja képe tárul szemei elé! S ezt tegyem meg én, egy gyenge nő, kit megsujtott az élet vihara? ... Hát visszamenjek oda, hol annyit szenvedék? ...

Ha dolgozom, ha fáradok azon, mit előír a ház szabálya, sokszor csak lehanyatlak a kar s szemem a földre szegzem mozdulatlanul. Ugy gondolom, hogy «néki» himzem most a ruhát, érte dolgozom s látom, mintha mosolya jutalmazna hosszas fáradozásomért; mintha érezné kezem simogatását fűrtjeimen s ajkam azt susogja: Édesem! S aztán hirtelen megremegek, ha léptek zaja fölébresszt álmodozásomból, dolgozom tovább, de fölzaklatott szívem sajog, látva a keserves csalódást. S akkor eszembe jut újra a gondolat: Hát visszatérjek oda, hol annyit szenvedék? ...

18... szept. 10.

Ma két éve, hogy magamra hagytál. Nézd, mi lett belőlem! Ennek te vagy oka! ... Ah! de nem vádolkok. Mért rombolnám le az oltárt, melyre szívemben állítottalak; mért szennyezném be emlékedet, mely egyetlen vigaszom? Csak maradj meg annak, ki vol-

egyik esetben sem sikerült megállapítania, hogy a tűz miből keletkezett.

— **(Az ismeretlen öngyilkos)** még mindig ismeretlen. Most már különben, ha felismerik is hozzátartozói, csak az arcképét láthatják, amint a halottat a rendőrség lefényképezte, mert ő maga már tegnap óta a sirban nyugszik, a hová kívánczolt, önkézével vetvén véget életének. *Kovács* Antal rendőrbiztos ma délután különben Bányatelepre ment, hogy ott kihaligassa a bányászokat, hogy nem-e ismeri valaki, vagy tud nyomra vezető felvilágosítást adni az öngyilkos kiléte felől?

— **(Husvétnapja.)** Husvét idejének határozottabb megállapítása újból el lett határozva, még pedig a bécsi és a vatikáni csillagda vezetői részéről. Tudvalevő, hogy a 325-ben tartott niceai zsinat határozata értelmében husvét-ünnepe az első tavaszi holdtöltét követő első vasárnapra esik és így ez ünnep március 22-ikétől kezdődőleg április 25-ikéig bármely napon lehet. Most a két csillagász megállapodása szerint, husvét ünnepe a napéjegyenlőség után a harmadik vasárnapon lenne, így ez ünnep és a többi is, amelynek napja mostanig husvét után igazodott, ezután mindig csak egy meghatározott héten belül ingadozhat. Így husvét hétfője csakis április 4-ike és 11-ike között, pünkösd pedig május 23-ika és 30-ika között lehet.

— **(A legnagyobb kaszárnya.)** A világ legnagyobb kaszárnyájával Varsó dicsekedhetik. A hatalmas épület 38.000 katonát, vagyis teljes két orosz hadtestet képes magába fogadni. Az utána következő kaszárnya Angliában Adlershottban van, mely csak valamikéivel kisebb a varsóinál. 1900 hektár területen fekszik. E kaszárnya 1856-ban épült. Az utóbbi időben renoválták és több épületrészt kőből újra építettek, ami az államnak közel 32 millió frankjába került. Az adlershotti kaszárnya rendes körülmények között körülbelül 20.000 embernek és 5000 tisztnek ad helyet.

— **(Cigarettazó béka.)** Ugy bizony, ma már a békák is cigarettaznak — Tonking-

tál, midőn azt mondad, hogy örökre enyém vagy. Miért vádolnálak, hisz nincsen hozzá jogom; te férfi vagy s azt teheted, amit akarsz; én csak egy nő, törékeny, gyenge báb vagyok, kinek csak meghajolni szabad. Hiszen nem olyan nagy a te vétked; csak egy szívet zúztál szét, egy szívet, egy semmiséget, miről tudomást úgy sem vesz széles e világ. Ki vádolna ezért? Ne félj, én nem vádolkok sohasem! ...

Ki, ki e szent magányból, szentségtörő lábaim ne tapossák e szent helyet; zajongó szívem ne háborgassa e szent lelkek magányát; kalandozó elmém ne rontsa ezt a tiszta összhangot, mely e falak közt uralg!

Ki, ki a világ hiúságai közé, itt nem vezeklek bűnömért! Itt nem bánt senki, nem szomorítja semmi lelkemet; hadd menjek az emberek közé, hadd tapossanak szívemen; legyen beszédük szűrő, mint a tű; hatása olyan, mint a méregé! Előbb jön értem legalább a halál!

Ki, ki a régi tájra vissza, hol boldog éltem oly rövid szakát ő velem töltém boldogan! Hadd legyek még egyszer boldog, aztán jöhetsz borzalmas halál, készen várlak, nem ellenkezem ...

Isten veled, te szent magány, Isten áldjon, ti jó lelkek, majd fön-fön a magas égben az Úrnak zsámolyánál találkozunk. Isten veletek! ...

Mókus.

ban. Az igaz, hogy ott nincs dohány-monopólium, de azért mégis hihetetlennek látszik. Azonban francia tudós állítja és úgy hitelesnek mondható. Egy francia tudós ugyanis arra a nem mindennapi gondolatra jött, hogy egy béka fejét megfogta, szája szélibe vesszőt tett s azután önként kitért szájába égő cigarettát. A béka azonnal narkotizálva volt, mozdulatlanul ült s szemforgatva végigszívta a szivarkát, melynek füstjét az orra lyukain kifújta. A francia tudós nagyon komikus látványnak mondja ezt. Tonkingban az a szokás, hogy az ilyen cigarettázó békát a társalgási terem asztalára helyezik, hogy a szobát a legyekről megszabadítsa. Mennyivel jobb sorsuk van a magyar békáknak s milyen boldogtalanok a szegény tonkingi békák?!

— **(Az új üstökösökről.)** A múlt hó 14-én fölfedezett üstökös világossága mind intenzivebb lesz, aminek oka abban keresendő, hogy úgy a föld, mint a nap felé óriási sebességgel közeledik. Perihéliumban aug. 16-án lesz. A másik Nizzában jun. 18-án fölfedezett üstökös már jul. 6-án volt perihéliumban. Ez az üstökös, mely mindig jobban távolodik most csillagrendszerünkől, világosságából folyton veszít, ami igen könnyen érthető is. Mozgása keleti, deklinációiban pedig déli s így nemsokára eltűnik a láthatárról. Ebben a hónapban csak az éj első felében tűnik föl a mérlegcsillagzatban.

— **(Megszökött siketnéma.)** Barcsón egy siketnéma járt alamizsnát gyűjteni egy *Varga* Sándor névre kiállított könyoradománygyűjtési engedéllyel. Az engedélyt mikor a hatóság bekérte tőle, az hamisítottnak bizonyult. Természetesen kérdőre vonták, hogy hol szerezte a hamisított engedélyt; de a siketnéma nem várta be a vizsgálat végét, hanem megszökött. Valószínű, hogy se süket, se néma nem volt, hanem csak valami szélhámós, a ki a hamisított engedéllyel üzte csalásait. A barsi szolgabíró most megkereste a pécsi rendőrséget, hogy ha esetleg a megugrott siketnéma idején, tartóztassák le. Ugy 25—30 év körüli, alacsony, vézna ember és kitűnően utánozza a siketnémakat.

— **(Betörés egy templomba.)** A pécsváradi róm. kath. templomba betört *Horváth* Kázmér, csavargó órásság s ellopott onnan egy ezüst tömjénmerő kanalat. A betörés elkövetése után megszökött s mikor kézrekerült, akkor határozottan tagadta, hogy ő lett volna a tettes. Azonban a betörés idején két ember, *Ruppert* Pál és *Amrein* Gáspár látták, a mint az éj sötétjében a templom fala mellett meghúzódva várta, míg alkalma lesz a betörést elkövetni. Ez alapon letartóztatták és átadták a pécsváradi járásbírósnak.

— **(Lopott lovak.)** Hercegszöllősen *Ács* István, ottani lakostól két lovat és egy csikót foglaltak le, melyekről kitűnt, hogy lopottak. Mostani gazdájuk kéz alatt vette őket. A lóköltőktől, a kik még a járlatokat is lopták az eladáshoz. A járlatok a szemlecei jegyzői irodából valók s így nagyon valószínű, hogy a lovakat is valahol Szlavóniában lopták s onnan hajtották őket Hercegszöllősig, a hol a meghamisított lólevelek alapján eladták *Ács*nak, a ki most orgazdaság bűnéért keveredik miattuk bajba. Maguk a lóköltők eddig még az ismeretlenség homályában rejtezkednek.

— (**Az óriásleány.**) Nem elég, hogy a pécsi rendőrségnek most egy ismeretlen öngyilkosa van, még egy óriásleányt is keresnek rajta. Az óriásleányt *Konstantinovics Darinkának* hívják, a kiről a nagyszabeni rendőrség kérdezősködik most a pécsitől. Az óriásleány pécsi illetőségének mondta magát, mikor a nagyszabeni vásáron vendégszerepelt. A nagyszabeni el is hitték neki s most Pécsről kéri számon, hogy behajthassák rajta az illetéki összeget, melyet a vásáron való fellépésében elfelejtett a fináncnak megfizetni. Bármi büszkének lennének azonban a pécsi óriásleányra, mint földinkre, a rendőrség azt kénytelen visszairni Nagyszabeni, hogy *Konstantinovics Darinka* Pécsen teljesen ismeretlen és nem idevaló illetőségű.

— (**Ismét sikertelen betörés.**) A makári-dűlőben levő szőlő egyik présházát az éjjel be akarták törni. Feszegették az ajtót, majd a falat próbálták meg kiásni. Ugy látszik azonban, hogy lassan haladtak a munkával, mert beleuntak és abba hagyták. A tulajdonos vette észre ma reggel a sikertelen betörést, mikor szőlejébe kiment. A présház verandáján egy kalapács-fejet talált, mely eltört a nyeléről, bizonyára az ajtó feszegése közben. A beásott falban pedig egy feszítő vas eltört darabjára akadt. Tehát a betörőknek nem valami jó szerszámok álltak rendelkezésükre, hogy így járhattak. Különben a hegycsőzők miatt akár bizony be is végezheték volna a megkezdett betörést, mert — mint értesülünk — a makári és csoronikai dűlőben

egy öreg hegycsőző van, a ki bizony nem igen járhatja be a két dűlőt minden éjszaka többször is, hogy a tolvajokat és betörőket elriaszassa.

— (**A szigetvári tanulóifjuság**) a szegénysorsu tanulók felruházására holnapután (szombaton) a »Korona« szálló nagytermében hasgversenyyel egybekötött zártkörű Táncestélyt rendez. Személyjegy 1 korona. Családjegy 3 korona. Kezdeté este 8 órakor. Műsor: 1. Nyitány. Heroldtól, zongorán előadják: *Fischmann Aranka* k. a. és *Keiner Erzsike* k. a. 2. »Az egri leány«. Arany J-től, szavalja *Magyar Izsó*. 3. Rapsodie hongroise, zongorán előadja: *Hercegh Mariska* k. a. 4. »A gyáva«. *Rudnyánszky Gyulától*, szavalja: *Fischer Sándor*. 5. Cigánytáncok. *Sarasatától*, előadja *Anisz Aladár*. Zongorán kíséri: *Németh Ella* k. a. 6. Steeple Chase. galoppe *Popptól*, előadják: *Hegyessy Aranka* k. a. és *Hercegh Mariska* k. a.

— (**A sziv, mint ismertető jel.**) A pécsi törvényszék körözteti *Harka Ferenc*, morva születésű, 32 éves napszámost, a ki Pécsről többrendbeli lopások elkövetése után megszökött. A körözött embernek különös ismertető jele, hogy a jobb karján egy sziv van bevésve, alatta F. H. betűkkel.

— (**Kéménytűz.**) Ma délelőtt 10 óra után tüzet jelzett a toronyőr a központi tűz-őrségnek. A tűz azonban — szerencsére, mert az uralkodó szeles időben nagyobb veszedelem is lehetett volna belőle — csak kéménytűz

volt. *Dorn Lajos* korcsmárosnak, hal-tér 1. sz. alatti házán gyuladt ki egy kémény. A tűzoltók nyomban kivonultak és a tüzet hamarosan elnyomták. *Oberhammer Antal* főparancsnok aztán a tűz elnyomása után ki is égettette a kormos kéményt a kéményseprőkkel, nehogy az újra kigyuladjon.

— (**Jegyzőválasztás Szászváron.**) *Kiss Aladár* főszolgabíró elnöklete alatt Szászvárott ma d. e. 10 órakor volt a jegyzőválasztás. Hét pályázó közül *Kutasi Vilmos* helyettes jegyző közfölkialtással s nagy lelkesedéssel egyhangulag megválasztott. A választás után nagy bankett, azaz muri lesz.

— (**Öngyilkos asszonyok klubja.**) Vannak dolgok, amelyekben az ősember az elcivilizálódott, századvégi emberrel találkozik. Ilyen példának okáért az az öngyilkosságra való szövetkezés, amely az öngyilkosságot mint célt fogja fel, nem pedig különféle földi bajok elöl való menekülés módját. És ebben a dologban találkozik az analfabéta orosz, az élve eltemetkezők szektájának tagja a művelt, a raffinált amerikaival. Oroszországban rájöttek, hogy a lakosság közt nagyon el van terjedve az élve eltemetkezők szektája. A hatóságok kikémlték a szekta buvóhelyét és fölloszlatták a szektát. New-Yorkban is megtudta néhány év előtt a rendőrség, hogy ott valami klub van, amelynek címe az »öngyilkosok klubja.« A klub tagjai gyűléseiken kijelöltek egy-egy tagtársat a halálra és a kijelöltnek kötelessége volt magát egy bizonyos napon kivégezni. A

rendőrség föloszlatta a klubot, amely csak anynyiban különbözött az oroszok szövetségétől, hogy azt szektának nevezték. Még el sem felejtették ezt a különös klubot, máris nyomára jöttek egy másik hasonlóknak. Az ujonan leplezett klubnak azonban kizárólagosan asszonyok és leányok voltak a tagjai, még pedig csupa szép, fiatal és gazdag asszonyok, köztük nem egy családanya. Ennek a klubnak csak kevés tagja volt és ujat csak akkor vettek föl, ha valaki már eleget teit kötelességének, vagyis öngyilkos lett. Az alapszabályok szerint minden hónapban egy öngyilkoságnak kellett történni. Az utolsó áldozat egy tizenhétéves, tüneményes szépségű leány volt, egy dúsgazdag bankár gyermeke. Ő zárta be a megtévedt elméjű nők sorát, ha ugyan rövid idő múlva újból föl nem támad e bűnszövetkezet.

— **(A szászvári bányász-sztrájk.)** A szászvári bányamunkások még mindig szünetelnek, plakátok lettek kifüggesztve, melyben a munkások felszólíttatnak, ha július hó 22-én d. u. 2 órakor munkába nem állnak, úgy el lesznek bocsájtva és máshonnét hozatnak munkásokat. A munkások sürgőnyt menesztettek a miniszterhez. — A bányamunkások eddig semmi zavart még nem tettek és nem is tesznek.

— **(Talált pénz.)** Dunaszekcsőn a Duna partján négy gyerek játszott a napokban. Vöös Mihály 13 éves fia volt a legnagyobb közöttük és ennek köszönhető, hogy a Duna partjáról egyszerre a Duna vizébe nem

repült egy sulyos zacskó, melyet az egyik, alig hatéves gyerek talált a földön. Ez azt hitte, hogy kő van a zacskóban és a vízbe akarta dobni, mikor amaz meglátta és elvette tőle, hogy megnézze, mi van benne. A zacskóban pedig 47 darab ezüst forintos volt. A talált pénzt bevitte a fiu apja a mohácsi szolgabíróhoz, honnan az igazolt tulajdonos azt átveheti.

— **(Hány állatfaj van a világon?)** Egy angol természetrajzi ujság szerint a most élő állatfajok száma körülbelül 360,000. Ebből legtöbb a rovar és pedig 230,000, azután jönnek a puhányok 50,000, a rákfélék 20,000, a madarak 12,500, a halak 12,000, a pókfélék 10,000, a férgek 6150, az őslények 6100, a csuszó-mászók és kételtűek 4400, az ezerlábuak és a túskebőrűek 3—3000, az emlősök 2500, a coelenteráták 2000, a bryozóák 1800, a szivacsok 150, a zsákállatok 900 és a brachiopódák 150 fajjal.

— **(Ellopott borju.)** Kovjanics Sztevo ráctőtősi lakostól egyik közelmúlt éjjel ellopott egy borjut. A borju vagy huszonöt forintot ért s mint ilyent, lakat alatt is tartotta a gazdája, bezárván éjjelre az istállóba. De hát betörték a tolvajok az istálló ajtaját s így vezették el a borjut. Hogy hová, arra kíváncsi most a csendőrség, a hol a meglopott ember bejelentette a kárát s hol a nyomozást meg is indították a tolvajok után.

— **(Az első fürdő-báli meghívó.)** Mi, akiket hivatalos dolgunk itt tart a szer-

kesztőségi asztalnál, csupán képzeletben mászszuk meg a tátrafüredi fenyveseket és gondolatban ringatózunk a Balaton kék hullámain. Álmodozva látunk magunk előtt egy teraszos, szőlőindával bevont villát, melynek rózsafái közt pihenő leányok libegő nyári toalettben himeznek valamit, míg a kis Laci abrincsot kerget a szűk kerti uton, a mama pedig gyönyörködve olvassa végig a Katalin asszony megható sorsát abból az érdekes regényből, melyet még a fővárosból vitt el magával. S míg lelkünk így elkalandozik valahol a Tátrában, vagy a Balaton mentén: kellemetlenül kezdjük érezni, hogy a pécsi társadalom felbomlik. Ismerőseink egyre-másra eltűnedeznek innen s mindnyájan szükségét érzik a zöld lomboknak, a patak partján nyiló nefelejsnek, szóval a nyári idillnek, miről a poéták évszázadok óta zengenek. És mi, akik itthon maradtunk, ilyenkor alig hallunk hirt eltűnt ismerőseinkről. De amint elmúlt július közepe, egymásután szállingóznak szerkesztőségi asztalunkra a piros, kék, narancssárga és fehér meghívók, melyeken a gondos rendezőség tisztelettel hív meg bennünket a . . . . i gyógyház termeiben tartandó bála. Az első ily meghívót tegnap hozta meg a posta Harkányról, ahol július hónap 26-án tartják a szokásos Anna-bált. A tarka színű meghívók megérkezése után nagy lesz a sürgés-forgás a villákban. Bájós asszonyok és leányok hozzálátnak a varráshoz. Mesés mennyiségű kézimunkák készülnek el a bál napjáig és mesés, boldog álmok szövődnek a lelkekben. Örökös

kíváncsiság és tépelődés közt várják s a bál napján már korán reggel kitarulnak a nyaralók hófehér ablaktáblái, s az ablakok függőyei mögül epekedő szemek kandikálnak az ég felé, hogy: vajjon kedvez-e majd az idő az Anna-bálnak? És az ég igen gyakran megszokta tréfálni a türelmetlen bálozókat. Megtörténik ugyanis, hogy a bál napján estefelé hirtelen sötét felhők gyülekeznek az égre s a puha fehér ruhák, a citromsárga és rózsaszín szalagok bájos tulajdonosnőinek még csak épen anynyi idejük van, hogy a terasszról a nyitott ajtón a szobába meneküljenek s aztán zuhogva ered meg az eső, nagy jégdarabok kopogtatják meg az ablakokat s a világnak szakasztott olyan a formája, mintha a bibliai vízözön másodszor is megkezdődött volna... Pedig harminc perc mulva megint tiszta az ég és a kurszalóban fölhangzik a zene és megkezdődik az Anna-bál. S lett legyen az ég olyan szürke is, a vidékiek harkányi Anna-bálra órapontossággal szoktak megjelenni hófehér nyári öltözetükben, s valóságos velencei képpé változik át ilyenkor az egész fürdőhely, dallal és kacagással tele, mint ahogy mi azt képzeletünkben magunk elé rajzoljuk az első fürdői bál meghívó olvasásakor.

— **(Majd átöltözködik.)** A Jóska már valami jól ismert alak lehet a kapitány előtt. Onnan lehet ezt is gondolni, mert mikor a Jóskával ez ügyben letárgyalt a kapitány és abból kifolyólag nem marasztalta el, hát szólt a kapitány ur a biztosnak:

— Ugyan kérem, nézze meg, nincsen-e a Jóskának valami hátralekos büntetése?

A biztos belenézett a könyvbe és jelentette:

— De igenis van, kapitány uram! Int a kapitány az őrmesternek, de szóval is mondja:

— Kisérje le a Jóskát!

Jóskán azonban smoking van és fekete nadrág. Kemény kalapja is van neki. Azért szól: — Engedjen haza kapitány uram. Nem vagyok a börtönhöz hozzá öltözködve! Otthon majd ruhát váltok, s akkor visszatérvén, nem bánom, ha le is ülöm azt a kis büntetést.

A kapitány az elegáns rabnak az időhadékat meg is adta, aki később vászonruhába kiöltözködve vissza is tért a börtönbe.

Az optikai cikkek megérkezéssel felhívom a n. é. közönség b. figyelmét a legjobb, legújabb párisi látcsövek, hő és légsúlymérők, legjobb arany, ezüst, állany és teknősbékacsont szemüvegek és orrcsüvetők, legfinomabb kristályüvegek és hegyjegecek beszerzésére, amelyeket oly jutányos árban és kifogástalan minőségben árusítok el, hogy a vevőnek az árban nemcsak tartós öröme telik, hanem amellet olcsóbb és előzékenyebb kiszolgálásban részesül, mint bárhol másutt. Mindennemű e szakmákba vágó javításokat és elkészítéseket legjutányosabban és pontosan eszközöl **Schönwald Imre**.

Üvegek, János

© **Uj polka.** Jónás János, a mi párisi cigányprimásunk „Souvenir de Lipik” cím alatt új polkat irt. Az új polka elég dallamos és fülbemászó: táncra pedig nagyon is bevalik. Ára 80 krajcár.

T a n ü g y.

(Fegyelmi egy tanári kar ellen. A paksi polgári iskola igazgatója és tanári kara nincsenek egymással jó viszonyban. A folytonos torzalkodásnak most Tolnamegye köz-igazgatási bizottsága vetett véget azzal, hogy kimondta, miszerint a tanári kar ellen fegyelmit indít. A fegyelmi vizsgálat során azután majd ki fog tűnni, hogy mi az oka az igazgató és a tanári kar közötti folytonos torzalkodásnak s ki ebben az intézet sorsára mindenestre hátrányos dologban a hibás! ?

Vidéki hátralekosainkat tisztelettel kérjük, sziveskedjenek hátralekaikat mielőbb beküldeni.

VASUTI MENETREND.

PÉCSRŐL INDUL:

	Gy. v.	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.
Budapestre	8:22	11:41	3:06	11:30
B.-Szt.-Lőrincz	8:48	12:12	3:40	12:07
(B.-Szt.Lőrinczről				
B.-Sellyére v. v. 4:55, tv. sz. sz. 9:15, v. v. 3:46)				
Uj-Dombóvár ér.	9:57	1:32	5:01	1:57
Kaposvár felé ind.				
gy. v. 10:08, sz. v. 1:56, gy. v. 6:31, sz. v. 2:15)				
(Bátaszék felé sz. v. 3:10 tv. sz. sz. 2:30)				
Uj-Dombóvárról ind.	10:04	2:32	5:21	2:56
Budapestre k. p. u. é.	1:25	8:00	8:35	8:20
Bacs-N.-Kanizsa-Bécs felé			V. v.	Sz. v.
B.-Szt.-Lőrincz			8:29	6:34
Barcs			9:04	7:11
N.-Kanizsa			10:51	8:55
Bécs			1:29	11:41
			8:50	8:52
Eszék felé		Sz. v.	Sz. v.	Gy. v.
Úszógh		5:35	12:14	4:20
Villány ér.		5:50	12:25	4:34
(Mohács felé sz. v. 7:00 v. v. 10:35 sz. v. 1:55 sz. v. 9:51)				
Mohács ér.		7:44	11:35	2:39
Hajó közl. lefelé ind. reggel 8:30, fölfelé este 7:00				
Villány ind.		6:49	1:17	5:31
Eszék		8:08	2:25	6:44

PÉCSRE ÉRKEZIK:

	Sz. v.	Gy. v.	Sz. v.	Gy. v.
Budapestről ind.	8:30	7:15	8:00	3:00
Uj-Dombóvárra ér.	1:52	10:03	1:30	6:21
Kaposvárról ind.	sz. v. 1:21	gy. v. 4:11	sz. v. 8:52	gy. v. 1:03
Uj-Dombóvárra ér.	2:26	4:46	9:52	2:07
Bátaszékről ind. tv. sz. sz. 9:52 sz. v. 9:53				
Dombóvárra érkezik	1:40		12:55	
Uj-Dombóvár ind.	5:30	3:10	10:15	2:17
B.-Szt.-Lőrincz	7:31	4:41	11:34	3:39
Pécsre ér.	8:18	5:15	12:04	4:10
Bécsből indul		Sz. v.	Sz. v.	
N.-Kanizsára ér.		6:40	7:40	
Barcsra ér.		1:35	3:42	
Pécsre		4:50	7:21	
		7:46	9:40	
B.-Sellyéről indul		V. v.	V. v.	Tv. sz. sz.
B.-Szt.-Lőrinczre ér.		7:24	6:05	10:13
Pécsre ér.		8:27	7:01	11:25
		9:40	7:46	
Eszékről indul		Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.
Villányba ér.		5:34	8:48	12:25
Mohácsról indul		6:48	10:03	1:40
Villányba érkezik		5:50	9:15	12:20
Villányból ind.		6:35	10:00	1:05
Pécsre ér.		6:55	10:13	1:50
		8:01	11:23	2:53

Hajó ér. Mohácsra fölülről reggel 7:20, alulról d. u. 5:45

Közgazdaság.

□ **A miniszter köszönete.** A földmivélsügyi miniszter abból az alkalomból, hogy a kubini selyemgubó raktárt és az ujvidéki selyemgubolyító gyárat megszemlélte és a gubóbeváltásnál követett eljárásról is személyes tájékozást szerzett, Bezerédj Pál miniszteri meghatalmazottnak, ki közel husz év óta vezet Szegzárdról a selyemtenyésztési ügyeket minden díjazás nélkül, igen megleghangu iratban teljes elismerését és köszönetét fejezte ki.

T Á V I R A T O K.

— **Spanyol-amerikai háboru.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Washingtonból írják, hogy Miles sürgősen kérte Mac-Kinley elnököt, hogy engedje meg, miszerint Portorico elfoglalása után a hadsereget Spanyolországba vezethesse.

Madridban a katonai klub titkos ülést tartott. A Karlisták klubját legközelebb bezárják.

— **A genfi munkás-zavarások.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Genfben a munkások ma valamivel nyugodtabban viselkedtek. A gyalogság és lovasság megszállta a munkások gyülekező helyeit. A rendőrség ötven főkolompot letartóztatott, köztük Berard anarkistát, a ki revolverének összes golyóit kilötte a rendőrségre.

Budapesti börze.

— Reich Jenő és Társa távirati jelentése. —

Bpest, július 21.

A budapesti gabona-börze árai ma a következők:

Buza, őszre: 8:28; kszáru: — — ; Tengeri, júliusra: 4:28; őszre: 5:18. — Rozs, őszre: 6:46. — Zab, őszre: 5:46.

Az értéktőzsdén az árak a következők: Osztrák hitelrészvény: 359.—. — Magyar hitelrészvény: 394:75. — Államvasut: 359.—.

KIR. TÁBLAI ÉRTESETŐ.

1898. évi július hó 18-án s köv. napjain elintéztett ügyek.

(Rövidítések magyarázata: hh. = helyben hagyva, mv. = megváltoztatva, rmv. = részben megváltoztatva, fo. = feloldva, rend. = rendkívényileg vissza, ms. = megsemmisítve, rms. = részben megsemmisítve, vu. = visszautasítva, hna. = hely nem adatott.)

Szüneti tanács.

Polgári ügyek.

Előadó: Rókk Gyula.

- V. 1740. Gyula község — Michenbach Konrad s n. végr. — hh.
- 1771. Graner és Csakathurner Cesare Coser illetőségi kérdés. — hh.
- 1806. Schlesinger Gyula cégjegyzés. — hh.
- III. 1670. Potencz István — Haracsi Erzse s t. végr. — rmv.
- 1794. Lengyel János — Haracsi Erzse s t. végr. — rmv.
- 1747. Pécsi villamos telep cégjegyzés. — rend.
- 1803. Első magyar ált. bizt. társaság — Dömötör Dániel 21 frt 31 kr. — hh.
- 1821. Tóth Lajos — Szintelszky Endre végr. — hh.
- 1826. Beksits Gyuláné — Szilli Mihály . — mv.

Előadó: Holics Gyula.

- V. 1801. özv. Boltek Mátyásné — Kozma József öröks. — hh.
- 1805. Ábrahám Sándor — Kovács Andrásné szerződ. felbont. — hh.
- 1808. Asztalos János — Dr. Darányi Ferenc felhiv. — hh.

- III. 1820. Pauncz Adolf és fia — Csendes Alajosné kiel. végr. — rend.
 1822. Fischer Emil — gróf Szapáry Iván kiel. végr. — hh.
 1823. Révész Juli — Révész Antal 300 frt. — rmv.
 1843. Szulzbach Izidor — L. Dömötör Károly kiel. végr. — vu.
 1848. Kanizsai István — Dolencsics György 27 frt 50 kr. — ms.
 1849. Szakács Katalin — Loncsarics Milkó 25 frt. — rend.

Büntető ügyek. Előadó: *Angyal Pál.*

- V. 2139. Horváth János s t. halált ok. suly. t. sért. — hh.
 2154. Szalai József erőszakos nemi köz. — rmv.
 2217. özv. Csapó Mihályné s t. gyilk. — rmv.
 III. 2055. Matolcsy József rágalm. — hh.
 2060. Leyer Mihály snly. t. sért. — hh.
 2061. Hobor István rágalm. és becs. sért. — hh.
 2064. Takács Péter s t. rágalm. — hh.
 2091. Jagodics József — hh.
 2093. Csutorás József s n. rágalm. és becs. sért. — hh.
 2096. Kolenkó Bálint — hh.
 2097. Bakó Imre — mv.

Előadó: *Nábráczky Lajos.*

- V. 2107. ifj. Böde János s t. halált ok. t. sért. — rmv.
 2161. Kovács János s t. lopás s org. — hh.
 2213. Schvarcz Albert lopás. — rmv.
 2218. Valter József halált ok. t. sért. — rmv.
 III. 2201. ör. Vancsora János s t. suly. t. sért. — fo.
 2209. Sós Lajos — hh.
 2228. Títte József s t. suly. t. sért. és becs. sért. — hh.
 2243. Czigli József — hh.

Elintézésre kitűzött ügyek.

Bejelentések 1898. évi július hó 25. s köv. napjaira.

Szüneti tanács.**Polgári ügyek.**Előadó: *Röck Gyula.*

- V. 1798. Engel József fia cég — Wolf Vilmos 776 frt 38 kr.

1799. Wertheimer Ch. cég — Theodor Ceicke 14 frt 83 kr.
 III. 1837. Roganosa Ferenc — Spitzer Sándor ing. végr. alulj elvon.
 1841. Somogy megyei takptár — Révi (Rosenbaum) végr.
 1863. Farkas János — Farkas Ferenc 2300 frt.

Előadó: *Holics Gyula.*

- V. 1818. Kovács Katalin s t. — Kovács József s t. öröks.
 1895. Széki Deák Pál — Bózsa Mihály s t. ing. tjog.
 1879. Sovány Juli — Sovány Rozália. zárlat.
 III. 1854. Maestrani s t. cég — Mezei Mór 8 frt 36 kr.
 1855. Kohn és Lindenbaum cég — Mezei Mór 48 frt 67 kr.
 1868. Vízkeleti Rozália — Major József 342 frt 50 kr.
 1872. Benkő Gyula — Kovács István 5 frt.
 1900. Koller Imre — Kovács István végr.
 1901. Koller Imre — Kovács István kiel. végr.
 1903. özv. Szabó Pálné — Bagó József zárlat.

Büntető ügyek. Előadó: *Angyal Pál.*

- V. 2205. Tersánszky Gyula közokir. ham.
 2224. Gulyás Józsefné s t. magzat elhajt.
 III. 2128. Istef Károlyné s t. rágalm. és becs. sért.
 2163. Hirt Mátyásné suly. t. sért.
 2203. Horvát Jánosné szem. szab. sért. és becs. sért.
 2204. Tapsonyi Antal rágalm.
 2226. Ifj. Horváth János s t. rágalm. és becs. sért.
 2242. Kovács Péter rágalm.

Előadó: *Nábráczky Lajos.*

- V. 2208. Kovács Mihály s t. hat. ell. erősz.
 2219. Szekeres Pál gyujt.
 2267. Antalovits Stiponé szánd. emb. ölés.

Laptulajdonos Felelősszerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
 kiadó.

Hirdetések.

Értesítés.

Van szerencsém a a. é. közönség b. tudomására hozni, hogy az

Összes fővárosi napilapok

csakis nálam

Jokai-tér 6. sz. Simon-féle ház és az alatt jelzett tőzsdékben árusíttnak el.

A nálam előfizetett lapokat 2 órával a postai kihordás előtt házhoz hordatom, „Magyarország“-ot már reggel 6 1/2 órakor, amit a n. é. közönség figyelmébe ajánlok.

Teljes tisztelettel

Özv. Fränkl Sámuelné

Elárúsító helyek.

Budai külváros: **Molnár János**" " **Gyimóthy Gyula**Szigeti külváros: **Preisz Mari**" " **Kugler József**

Rothmüller Károly áruháza

Pécsett a „Menyasszonyhoz“ Király-utcza.

Fiókküzetek: Arad, Győr, Szombathely, Kolozsvár, Versecz, N.-Becserek, Salgó-Tarján és Fehértemplom.Tisztelettel értesitem a n. é. közönséget, hogy **Budapesten** egy nagy

divat- és ruhakelme-üzletet

rendkívül olcsó áron megvettem, melyet most helybeli üzletemben

40%-al a gyári áron alul

árusítok el. Ajánlom a n. é. közönségnek, hogy ne mulassza el ezen alkalmat, mert az alatt felsorolt cikkek mind

hallatlan olcsó áron kaphatók:

Legdivatosabb ruhakelmék, selymek, francia és belföldi kretonok, voiles, satinlissé és foulard, rumburgi, hollandi, szepesi, sziléziai len- és cérna-vásznak, kanavász, inlet, grádli és damaszt ágyneműek, chiffon, valódi szepesi asztalneműek és törülközők, angol zsebkendők, butorkelmék, matracsövetek és ágyterítők, minden fajta szövet- és csipke-függönyök, futó és salon szőnyegek, belföldi és valódi angol gyapju-szövetek, férfi és női bélés-cikkek és minden a kézmű-áruhoz tartozó egyéb cikkek.